

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

จับสายทางได้แล้วไม่เป็นอื่น

เมื่อวานทองคำไม่ได้เลย ดอลลาร์ได้ ๓๐ ดอลลาร์ เมื่อวานก็ไปอำเภอโนนสัง สั่งเสีย
เขาให้รีบร้อยเลยเป็นอันว่าหายห่วง พวกเตียงนอนคนใช้อะไรเหล่านี้ เราขอผ่านเลย
ถามเสียก่อนว่าจะพอถูไถกันได้ไหม พวกเตียงพวกอะไรในห้องของตึกหลังนี้ ถ้าหากว่าพอ
ถูไถกันได้ขอให้อย่าหามาเถอะ เราก็บอก พวกโต๊ะพวกเตียงอะไร ๆ ในห้อง เพราะห้อง
นั้นไม่ใช่ห้องคนใช้ ถ้าเป็นเตียงนอนของคนใช้เป็นห้องคนใช้ก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง อันนี้มัน
ตึกทุกอย่างอยู่นั้นหมด เรื่องผ้าตัด เรื่องคลอด เรื่องอะไร มันเป็นจุดรวม คิดว่าไม่น่าจะมี
เก้าอี้มีเตียงอะไรอยู่ที่นั่น เพราะฉะนั้นเราจึงขอผ่าน หมอเขาก็พอใจ ก็เป็นอันว่า คือไม่ให้
เราเป็นกังวล เขาจะพยายามหาเอาเอง ตกลงเราก้ให้เฉพาะตึกเท่านั้นนอกนั้นไม่ได้ให้อะไร
สำหรับโนนสัง

แต่ทำอุเทนเราได้เตียงมาแล้ว พวกเตียงนอนเต็มอยู่โกดังนี้ จะเอาไปทำอุเทน ส่วน
โนนสังเป็นอันว่ารีบร้อย เฉพาะตึกหลังเดียวพอเลย เราไม่ได้ให้อะไรเพิ่มเติมในการ
สร้างตึกหลังนี้ ให้เฉพาะตึกอย่างเดียว โอ๊ย กว้างขวางมาก ห้องหับดี หมอก็ชี้แจงให้เรา
ทราบทุกอย่าง ห้องนี้เพื่อนั้น ห้องนั้นเพื่อนั้น คือเราไปทุกห้องเลยเมื่อวาน เขาก็อธิบายให้
ฟังทุกอย่างทุกห้อง ๆ กว้าง ก็มีเท่านั้น ไปดูเสร็จแล้วกลับมาเลย อันนี้ใหญ่กว่าทางทำอุ
เทน ทำอุเทนดูเหมือนมี ๑๐ ห้องนะ เป็นตึกสงฆ์อาพาธด้วย ฆราวาสด้วย แบ่งครึ่งกัน ถ้า
หากว่าพระไม่มีก็ฆราวาสอยู่ได้เลย คืออยู่ห้องที่ว่างสงฆ์อาพาธ ห้องพระป่วย ถ้าพระไม่มี
ฆราวาสก็อยู่ได้เลย อันนี้ก็ดูจะประมาณถึง ๘๐% มั่งทำอุเทน แต่ทางนี้รีบร้อยแล้วร้อย
เปอร์เซ็นต์ทางโนนสัง สวยงามอยู่นะ ช่างเขาก็ทำดี เราไปดูทุกซอกทุกมุม ทั้งภายในห้อง
ทั้งนอกห้อง เทียบดูหมด ดูข้างบนข้างล่าง ดีหมดแหละ

เดี๋ยวนี้โรงพยาบาลเกาะยาว พังงา นั้นก็กำลังเริ่มสร้างตึก ตึกหลังนี้เรามอบให้ท่าน
ฉลาด ท่านฉลาดท่านเป็นพระวัดนี้ ออกจากวัดนี้แล้วท่านก็ไปอยู่ที่พังงา เพราะท่านเป็น
ชาวพังงา ท่านอยู่นั้นเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ ดูว่าทางโนนติดต่อมาขอสร้างตึกโรงพยาบาล
ที่ว่านี้ เราก้เลยสั่งไปหาท่านฉลาดให้ท่านดูแลทุกอย่างเลยแทนเรา ท่านก็รับรีบร้อยแล้ว
ว่าจะเป็นผู้ดูแลตามที่เราสั่งให้ดูแลแทนเราทั้งหมด เพราะมันห่างไกล ลำบาก ท่านฉลาด

อยู่ที่นั่นก็สะดวกสบาย บอกว่าให้ดูแลแทนเราร้อยเปอร์เซ็นต์ เรื่องการจ่ายเงินนี้ดูจะยังไม่
ได้พูดอะไรมากนัก

นี่ก็จะยังเสี่ยงอีกพูดอีกตกลงการจ่ายเงิน จ่ายแบบโอนไปเลย โอนไปไว้เลย หรือ
จะทำแบบไหน จะให้ท่านลปปรึกษากันกับท่านคลาดดู เราจะปฏิบัติตามนั้น คือโอนไปเลย
ก็จะโอนไปไว้ หรือให้โอนเป็นงวด ๆ เราก็ปฏิบัติตามนั้น หรือให้โอนไปหมดเลยเมื่อท่าน
คลาดเป็นที่แน่ใจทุกอย่างแล้ว จะจ่ายทีเดียว โอนหมดเลยเราก็ไม่ว่า หรือจ่ายเป็นงวด ๆ
เราไม่ว่า ถ้าลงล้นคำว่าให้แล้วให้ความสะดวกทุกอย่างเลย คือสั่งท่านคลาดว่า ถ้าทางโน้น
ขัดข้องขาดเงินจำเป็นอะไร ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของท่านเอง คือท่านเห็นสมควรยังไงให้
ท่านดู ให้จัดให้ตามนั้นเท่าที่ท่านเห็นสมควรแล้ว คือให้ท่านทำแทนเราเลย เราก็ส่งไป
อย่างนั้น

ส่วนรถจังหวัดกระบี่ยังไม่มานะ โรงพยาบาลกระบี่ชอธมา เราให้ไปคันหนึ่ง พวก
เราปรึกษากันหรือใจวารถคันนี้มันเกี่ยวกับพวกมัลลีย์ ว่ามีความปลอดภัยมีความสะดวก
อะไร ๆ จึงทำให้เราเกิดความสนใจ ตกลงเราเลยให้สั่งรถแบบนี้มาคันหนึ่ง นี่เป็นคันแรก
ยังไม่ได้มีคำว่าเงื่อนไขว่าคันหนึ่งคันสองไปไม่มี เอามาทดลองดูเสียก่อน รถคันนี้ถ้าตาม
ราคาของมันเขาบอกว่า ๑ ล้าน ๕ หมื่น แต่เขาลดให้เรา ๓ หมื่น เป็น ๑ ล้าน ๒ หมื่น
อันนี้เป็นเรื่องเขาลดให้เองนะเราไม่ได้ว่าอะไร ทำอะไร ๆ ชื่อของอะไร ๆ ก็ตามเราไม่เคย
ต่อรอง ไม่เคยมี

แม้ที่สุดเงินที่จ่ายไปนี่เงินทองไม่มีให้เลย เราไม่มีคำว่าเงินทอง เศษเหลือเท่าไรก็
มอบให้เต็มเลยไปเลย ก็เราทำด้วยความเมตตาทุกอย่าง ทำอะไรก็ทำด้วยความเมตตา ไม่
ได้แบบโลกทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นคำว่าเงินทองจึงไม่มี ให้เลย สมมุติว่าทำสิบกสิบบาท
เอาแบงก์ร้อยให้ไม่มีเงินทองก็ให้ไปเลย ถ้ามีแบงก์ย่อยเขาก็เอาแบงก์ย่อยให้ธรรมดา เรา
ทำอะไรเราทำด้วยความเมตตา มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ ไม่มีอะไรเข้ามาแฝงเลย เพราะ
ฉะนั้นไปที่ไหนมันถึงกระจายออกหมด กระจายออกด้วยความเสียสละ ๆ ตลอด นอกจาก
ไม่มี ไม่มีมันยังอยากให้อยู่ ฟังซิ เจ้าของไม่มียังอยากให้

ความเมตตา มันเบา ความตระหนี่หนักเหมือนภูเขาทั้งลูก การให้ทานการเสียสละ
เป็นความเบา ๆ เบาในจิต ความตระหนี่ถี่เหนียวทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ให้ใครมันก็หนักอยู่ในตัว
ของมัน ความตระหนี่นี้เป็นเรื่องของกิเลสมันถึงหนัก ความเมตตาความเสียสละเป็นเรื่อง
ของธรรมจึงเบา ๆ ต่างกันอย่างนี้ละ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเราเป็นลูกชาวพุทธ คำว่า
ได้กินได้ทานให้เป็นคู่กันไปสมกับที่เราเป็นลูกชาวพุทธในแดนแห่งพุทธศาสนา ซึ่งศาสดา

องค์เอกเป็นนักเสียดสละไม่มีใครเสมอศาศดาแต่ละพระองค์ ๆ เลย ก่อนที่จะได้มาตรฐันนี้ เสียดสละเสียดจนไม่มีอะไร ๆ เหลือเลย อย่างศาศดาของเรานี้สละทานลูกแล้วทานเมีย

บางองค์อยู่ข้างหน้ามีอีกนะ อนาคตวงศ์ ๑๐ องค์ นอกจากพระอริยมตไตรยซึ่งอยู่ในภัทธกัปปนี้ ๕ พระองค์ พระพุทธเจ้าของเราแล้วก็เป็นพระอริยมตไตรยที่จะมาตรฐันนี้ จากนั้นแล้วก็มีอนาคตวงศ์อีก ๑๐ องค์ เห็นไหมท่านเล็งญาณดูไว้เรียบร้อย ๆ ทีนี้ดูแต่ละองค์ ๆ นี้แหลม เรียกว่าไม่มีใครทำได้เลย อ่านแล้วสลดสังเวชนะเรา นี่ท่านเหล่านี้ท่านจะทำได้อย่างนั้นว่างั้นเลย คือพระพุทธเจ้านี้ทรงเล็งญาณดูแล้ว พระพุทธเจ้าพระองค์นี้ชื่อว่าอย่างนั้น พระองค์นั้นชื่อว่าอย่างนั้น ถึง ๑๐ องค์ แล้วองค์นี้ท่านดำเนิน เรื่องนักเสียดสละแบบเดียวกัน เป็นแต่เพียงว่าแยกกัน ๆ เสียดสละคนละอย่าง ๆ เดินไปคนละอย่าง ๆ แต่เป็นนักเสียดสละเหมือนกันหมด

บางรายยักษ์มาขอลูก โอย นี่ที่เราสลดนะ พอยกลูกให้มันมันไปกินลูกต่อหน้ากร่วม ๆ กินลูกอยู่ต่อหน้าเลย ท่านสลดใจปิ้ง ในหนังสือบอกวามองเห็นดาบ ว่างั้นนะ จะพินยักษ์ทางนี้ก็รับกันปิ้ง ลงจะเป็นศาศดาลูกคนเดียวเท่านั้นยังสละไม่ได้เทรอ เท่านั้นหยุดปิ้งเลย นั้นเห็นไหมละ ก็ลูกเราทั้งคนเลือดในหัวอกเรา มอบให้เขาแล้วเขาไปกินต่อหน้า กินแบบยักษ์ว่างั้นเถอะ กินต่อหน้า ทางนี้ก็สลดใจปิ้งขึ้นทันทีเลย มองเห็นดาบจะคว่ำดาบพิน นี้โพธิสัตว์นะ ทางนี้ก็ขึ้นต้อนรับกัน ขนาดจะเป็นพระพุทธเจ้าขนาดนั้นแล้ว ลูกคนเดียวเท่านั้นยังทานไม่ได้เทรอ เรื่องข้างหน้ายังหนาแน่นกว่านี้อีก หยุดปิ้งเลย ให้ยักษ์เอาไปกิน นี่ในพระประวัติของพระโพธิสัตว์ พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้เป็นระยะ ๆ

นั่นละท่านได้เป็นศาศดาแต่ละองค์ โอย ไม่มีใครทำได้ว่างั้นเลยนะ เพียงอ่านเท่านั้นสลดเลย เราไม่ได้ทำเห็นแต่เรื่องของท่านที่เป็น อย่างพระพุทธเจ้าเป็นมาแล้วเป็นลำดับลำดับมา อันนี้เอาลูกไปกินต่อหน้า นี่ก็มี ๑๐ องค์ไปเป็นระยะ ๆ คือท่านทรงทำนายไว้ ทางนี้ก็จัดจาริกเอาไว้ ท่านทำนายอย่างไรต้องเป็นอย่างนั้น อย่างพระพุทธเจ้า ๑๐ พระองค์นี้ก็มีพระนามว่าอย่างนั้น ๆ ต่อจากพระอริยมตไตรยเราไป นี่ละคำว่าพุทธศาสนานี้ หมายถึงศาสนาของพระพุทธเจ้าทั้งหลายซึ่งเป็นคูโลกคู่สงสารเรื่อยมา คือศาสนาเดี๋ยวนี้เท่านั้น นอกนั้นก็เป็นศาสนาของคนมีกิเลส ไม่เรียกว่าศาศดาเป็นคู่บ้านคูเมืองได้แหละ อันนี้เป็นศาศดา เป็นคู่บ้านคูเมืองคูโลกคู่สงสารสืบทอดกันมาเรื่อยอย่างนี้ตลอดไป อันนี้เป็นมานานเท่าไรแล้ว เป็นอย่างนี้เรื่อย ทางนี้เป็นทางเดินของพระพุทธเจ้าทั้งหลายที่รื้อขนสัตว์โลก ทางสายของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์นี้ละเป็นลำดับลำดับมา ท่านแสดงไว้อย่างนี้

อันนี้เราไม่ได้เป็นอย่างพระโพธิสัตว์ที่ปรารถนาเป็นศาสดา สละทุกสิ่งทุกอย่าง แม้ที่สุดให้ลูกเขาไปเขาไปกินต่อหน้าขณะนั้น เราไม่ได้สละถึงขนาดนั้น เราจึงไม่ควรเสียดายจนเกินเนื้อเกินตัวให้กิเลสเอาไปกินหมด อันใด ๆ นี้กิเลสมันจะกว้านทันที ๆ ถ้าอะไรที่จะเป็นสาระแก่เรากิเลสมันจะกว้านเอาทันที ๆ เรื่องกิเลสนี้รวดเร็วมาก ไม่ทันมันง่าย ๆ แหละ คิดดูอย่างพระโพธิสัตว์ให้ลูกไปแล้ว ยักษ์เอาไปกินต่อหน้ายังมองดูดาบจะเอามาฟัน แต่พระบารมีของท่านก็แก่กล้าแล้วว้าใจ นี่ปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้าทั้งองค์ มีคุณค่ามีราคาหนักขนาดไหน ทำไมสละลูกคนเดียวนี้ไม่ได้ จะเป็นศาสดาได้อย่างไร เท่านั้นละ นี่พระบารมีเตือนท่านนะนี่ หยุดก็กลายปล่อยให้กินเลย นี่ละที่นี้ก็จะเป็ศาสดาละ เหมือนว้าเอาลูกแลกคนหนึ่งเพื่อเป็นศาสดารื้อชนสัตว์โลกทั่วแดนโลกธาตุ นั้นใหญ่โหม ที่ท่านสละลูกคนหนึ่งแล้วนำสัตว์โลกไปตั้งสามแดนโลกธาตุ สอนไปได้หมดเลย

เราเกิดมาเวลานี้ได้เหมาะสมเต็มที่แล้วนะ วาสนาของพวกเรา เกิดมาในแดนพุทธศาสนาด้วย แล้วมีความเคารพเลื่อมใสศรัทธาเชื่อธรรมของพระพุทธเจ้าด้วย เหมาะแล้วที่นี้ มีแต่เราจะชวนชวายเป็นตามความรู้ความเห็น ความเชื่อถือของเรา เคารพนับถือมากน้อยเพียงไร เราจะก้าวเดินตามท่านเท่านั้นแหละ นี่ละทางที่จะพาเราพ้นทุกข์ คือเดินตามทางของศาสดา ได้แก่ ความเสียสละ มากน้อย มีเท่าไรแบ่งกินแบ่งทาน อย่าปล่อยให้กิเลสเอาไปกินหมด ใช้หมดโดยถ่ายเดียว ไม่มีอะไรมีความหมายเลย ขาดทุนสูญดอก ๆ เรามาแบ่งนี้บิ๊เข้าเป็นสารคุณ มหาคุณอยู่ในนี้หมด เราแบ่งไปทานมากน้อยไม่สูญไปไหนเลย กรรมไม่ลำเอียง ทำที่แจ้งก็ตาม ทำที่ลับก็ตาม ทำในกาลใดสมัยใดก็ตาม ขึ้นชื่อว่ากรรม ขึ้นชื่อว่าทำแล้วต้องทำแล้ว เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ไม่มีใครจะมาลบล้างได้ในกรรมดี กรรมชั่วของบุคคลที่ทำลงไปแล้ว นี่ละหลักใหญ่อยู่ตรงนี้

เมื่อเชื่อพระพุทธเจ้าแล้วก็ต้องเชื่อกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ว้าที่แจ้งที่ลับ ใครเห็นไม่เห็นไม่สำคัญ เจ้าของเป็นผู้เห็นเองทำเองอยู่ในนี้หมด แม้แต่บางอย่างเจ้าของไม่รู้ไม่เห็นแต่ก็ทำลงไปด้วยความไม่รู้ไม่เห็น ไม่รู้ก็มี ไม่เห็นก็มี มันทำผิดพลาดลงไปก็มี กรรมไม่ลำเอียงเป็นแล้ว เป็นแต่เพียงว่าแรงหนักเบาต่างกัน ถ้ามีเจือปนด้วยเจตนาโทษหนักขึ้น ถ้าไม่เจือปนด้วยเจตนาที่เป็นหลักกรรมเป็นธรรมดา ถ้ามีเจตนาจะทำชั่วหรือทำดีนี้เด่นขึ้นทันที นี่แหละจำไว้นะ

เราเกิดมาพบพุทธศาสนาแล้วเรียกว่าเลิศเลอแล้ว ไม่มีอะไรในสามแดนโลกธาตุนี้จะเสมอเรื่องพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ รื้อชนสัตว์ให้พ้นจากทุกข์ได้ด้วยกันทั้งนั้น ขึ้นชื่อว่ากิเลสแล้วลากลงเหมือนกันหมด ไม่ว่ากิเลสตัวใดมาแต่กับใดก็ลัปใด จะ

ไปข้างหน้าก็แบบเดียวกัน มีแต่ลากลง ๆ ธรรมลากขึ้น ทั้งสองประเภทนี้จึงเป็นคู่ข้าศึก ศัตรูกันก็ได้ ความสกปรกคือกิเลส น้ำที่สะอาดชะล้างคือธรรม เป็นของคู่กัน สิ่งใดสกปรก น้ำก็ต้องมาชะล้างกัน ถ้าไม่มีน้ำชะล้างก็สกปรกยิ่งขึ้น ต้องมีสิ่งชะล้าง จิตใจของเรามันหมองไปด้วยกิเลส เราต้องได้ชะล้างด้วยศีลด้วยธรรมของเรา การชะล้างมีหลายประเภท ขึ้นชื่อว่าความดีแล้วกว้างขวางมาก นั่นแหละเรียกว่าธรรมชะล้างสิ่งที่เป็นมลทินแล้วก็ เป็นโทษแก่ตัวของเรา ชะล้างสิ่งนี้ออกไป

เราเกิดมาพบพุทธศาสนานี้เรียกว่าเป็นบุญของเราอย่างมากแล้ว ให้พากันอุตสาหะ พยายาม จะเห็นผลเป็นลำดับลำดับไปเรื่อย ๆ แหละ คนมีการทำบุญให้ทาน มีจิตใจอัน กว้างขวางไปที่ไหนแทนที่จะอดอยากขาดแคลนหรือติดตันอันตู่กลับพลิกกันนะ เวลาจำ เป็น ๆ นี้ มันหากมีกรรมนั้นละ วิบากกรรม รวมแล้วท่านเรียกว่าธรรม แยกออกมาก็เป็น กรรมดี กรรมชั่ว อันนี้ไม่มีคำว่าเอียง ไม่มีที่แฉ่งที่ลัดที่ไหน ทำดีเป็นดี ทำชั่วเป็นชั่ว ในตัว บุคคลและสัตว์เหมือนกันหมด ไม่มีใครลบล้างได้เลย ใครจะมาโอ้อวดสามารถลบล้างได้ ว่าแต่ลมปาก มันก็ไปลบล้างตัวมันเองนั่นแหละให้มีแต่กองทุกข์พินไฟ เราอย่าไปสนใจ เหล่านี้ไม่ใช่ศาสนา ยิ่งคนที่ทำความชั่วซ้ำลามาก อวดวาตะคำพูดคำจาเก่งกว่าโลกกว่า สงสาร นั่นละเวลามันจม มันจะเก่งกว่าเขา

ศาสดาองค์เอกนี้พูดอะไรเป็นอย่างนั้นไม่เป็นอย่างอื่น ตรงเป้ง ๆ คือศาสดาองค์ เอก นี้เราได้ศาสดาองค์เอกมาเป็นครูสอนเราแล้ว ให้พากันตั้งใจปฏิบัตินะ วันหนึ่ง ๆ ให้ ทบทวนตัวเองบ้าง อย่าปล่อยตามความอยากความทะเยอทะยาน ดิดิ้นทั้งวันทั้งคืน ทบทวน ความผิดถูกชั่วดีของตัวเองไปด้วยในวันหนึ่ง ๆ อันใดที่ไม่ดี ควรละได้ให้ละ ๆ อย่า ฝืนทำลงไปจะเป็นการทำลายเจ้าของเป็นลำดับลำดับ นี่คือการสอนของพระพุทธเจ้า การทำ ชั่วคือการทำลายตัวเอง การทำดีคือการส่งเสริมบำรุงรักษาตัวเองให้ดีขึ้นเป็นลำดับ ท่านก็สอนไว้แล้วอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงให้รักความดีความดีสำคัญสำหรับพยายามบำเพ็ญ ความดี แล้วเกลียดชั่วให้พยายามปิด ปิดออกจากตัวของเรานั้นละ เมื่อเราไม่ทำยังงั้นมันก็ ไม่มีทุกข์ คนอื่นคนใดสัตว์โลกจะเป็นทุกข์ขนาดไหน เราไม่ทำเราไม่เป็น ถ้าเราทำแล้วเขา ไม่เป็นทุกข์แต่เราเป็นทุกข์คนเดียวเพราะเราเป็นผู้ทำ อยู่ตรงนี้นะไม่ได้อยู่ตรงไหน ให้พากันอุตสาหะพยายาม

คราวนี้เราก็ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายทุกแบบทุกฉบับ ซึ่งไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะได้มา ช่วย หรือจะเรียกว่าช่วยบ้านช่วยเมืองก็ไม่ผิด เวลานี้ก็ปัญหาตราบกวนพี่น้องทั้งหลาย นี้ก็ เพื่อช่วยบ้านช่วยเมืองของเรานั้นเอง ก็ได้อุตสาหะพยายามอย่างนี้แหละ สำหรับหลวงตา

เองก็ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เราหมดทุกอย่างไม่มีอะไรเหลือแล้วภายในจิตใจ แม้จะติดดินอยู่อย่างนี้ก็เพื่อชาติของเรา เพื่อประชาชนเพื่อพี่น้องทั้งหลายโดยถ่ายเดียว สำหรับเราเองเราไม่มี จึงเรียกว่าหมด

บาปก็อย่างที่ท่านสอนไว้แล้ว บาปก็เป็นข้าศึกศัตรูต่อเรา บุญเป็นคุณงามความดีเพื่อหนุนเราให้พ้นจากทุกข์ ทีนี้คำว่าบาปว่าบุญก็เป็นสมมุติ จิตที่หลุดพ้นไปแล้วพ้นจากสมมุติทั้งบาปทั้งบุญไปหมด เหนือนี้แล้ว นั่น จิตพระพุทธเจ้า จิตพระอรหันต์ท่านจึงไม่ต้องการว่าบาปว่าบุญอะไร ไม่มีอะไรที่จะเข้าถึงธรรมชาตินั้นแล้ว เลยฝังไปหมดฝังแห่งสมมุติ เราก็ได้ปฏิบัติมาเต็มกำลังความสามารถ ซึ่งไม่คาดไม่ฝันว่าจะได้พบได้รู้ได้เห็นในหลักธรรมชาตินี้เลย ก็มารู้เห็นอย่างจริงจัง ๆ ใครไม่บอกมันรู้แล้วมันก็พูดได้ละซิ เมื่อรู้เมื่อเห็นแล้วก็พูดได้ ๆ นี่จึงบอกว่าเราช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ หรือช่วยโลกเราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ในวาระที่ลมหายใจยังอยู่นี้เราจะพยายามช่วย สังขารร่างกายอ่อนแอ ท้อแท้ไปขนาดไหนก็พยายามบำรุงรักษา เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับทำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองก็ทำ

สำหรับที่จะทำแก่เจ้าของเองนั้น ร่างกายนี้แสนกวน ไม่มีอะไรเกินร่างกายคือชั้น ๕ ของเรานี้มากวนเรานะ ต้นไม้ภูเขาเขาอยู่ห่างไกล ส่วนร่างกายของเรานี้กับใจมันเกี่ยวโยงกันอยู่ ใจถึงจะบริสุทธิ์เต็มที่ก็ตาม ความรับทราบใจจะต้องรับทราบตลอดที่สิ่งเหล่านี้แสดงตัว ธาตุชั้น ๕ แสดงตัว ความสุข ความทุกข์ เจ็บปวดแสบร้อนมันก็แสดงขึ้นที่มัน ๆ การอยู่กิน การหลับ การนอน การขับ การถ่าย เคลื่อนไหวไปมามีแต่ทำเพื่อชั้นทั้งนั้น ๆ เรียกว่ากวนวาระสุดท้ายได้แก่ชั้นกวน แต่เขาก็ไม่ได้มีเจตนาละว่ากวนใจ ใจก็ไม่มีความรู้สึกว่าเขากวน แต่แยกออกมาเป็นสมมุติก็ต้องบอกอย่างนั้น คือสมมุติครั้งสุดท้ายก็มีชั้น กับจิตของพระอรหันต์เท่านั้น นอกนั้นไม่มี อันนี้อยู่ด้วยกันต้องได้รับทราบตลอด ๆ

แล้วการรับทราบตลอด รับผิดชอบตลอดมันก็เป็นภาระอันหนึ่ง ปล่อยเสียผิงเดียวหมด เรียกว่าสมมุติทั้งมวลมารวมอยู่ที่ชั้น ชั้นดับปุบหมดเท่านั้นสมมุติทั้งมวลหมดโดยสิ้นเชิง พระอรหันต์หมดสมมุติ อนุปาติเสสนิพพาน ล้วน ๆ สอุปาทิเสสนิพพาน คือรับผิดชอบในธาตุในชั้น ต่างกันเพียงเท่านั้น อันนี้จะแบกมันไปหาอะไรถ้าพูดถึงเรื่องว่าไม่มี ความมุ่งหมายอะไร ยุ่งกับอะไรเกี่ยวข้องกับอะไรเลย ปล่อยทีเดียวมันก็หายเจียบไปเลย แล้วอะไรจะมากวน ก็มีแต่ชั้นแสดงอยู่ตลอด พอชั้นดับลงไปสมมุติก็ดับ แล้วก็หมดโดยประการทั้งปวง คำว่าวิมุตตินั้นก็คือธรรมธาตุ นิพพาน พอ อยู่ในจิตดวงที่บริสุทธิ์ จิตเป็นธรรม ธรรมเป็นจิต หรือธรรมธาตุเท่านั้นเอง

นี่ละท่านผู้ถึงนิพพานแล้วจึงไม่มีกฏ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าไปเกี่ยวข้องเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสมมุติ หมดยุติโดยประการทั้งปวง ธรรมชาตินั้นเป็นวิมุตติ เลยสมมุติหมดแล้ว ท่านจะเอาความทุกข์ ความลำบากลำบากมาจากไหน จะให้นามเป็นการเสริมท่านก็ว่า นิพพานัน ปรหม์ สุขิ พระนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง คำว่าสุขอย่างยิ่งก็ยังเป็นสมมุติ ชื่อสมมุติอยู่นะ นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง แม้คำวานิพพานก็ยังเป็นชื่ออันหนึ่งอยู่ นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง ก็ยังเป็นชื่อเป็นสมมุติอันหนึ่ง ธรรมชาตินั้นจริง ๆ แล้วไม่ใช่อันนี้ ไม่ใช่ นิพพานนี้ ไม่ใช่สุขอย่างนี้ เหนืออีกนั่นฟังซิ

เมื่อโลกมีสมมุติก็ต้องตั้งเป็นธรรมดาของสมมุติ ต้องให้มีกรุหมายบายทางไปอย่างนั้น ผู้ที่จะก้าวเดินถึงนิพพานต้องถือนิพพานเป็นกรุหมายบายทาง เป็นชื่อเป็นนาม เหมือนบ้านนั้นบ้านนี้ พอไปถึงแล้วก็หมดปัญหา ถามหาอะไรบ้านนั้นเมื่อไปถึงแล้ว นี่หา นิพพาน พอถึงนิพพานแล้วหมดปัญหา ผู้ที่ยังไม่ถึงนิพพานต้องเอานิพพานเป็นจุดไว้ ผู้ยังไม่ไปถึงบ้านใดต้องเอาบ้านนั้นเป็นจุดไว้ พอถึงบ้านนั้นหมดปัญหา พอจิตถึงชั้นนิพพานหรือบริสุทธิ์แล้วหมดปัญหาโดยสิ้นเชิง ไม่มีใครจะไปถามนิพพานอะไร สุขเป็นยังงี้ ทุกข์เป็นยังงี้ไม่มีถาม นั่นต่างกันอย่างนี้นะ มันรู้อยู่ในเจ้าของไม่ต้องไปถามใคร ตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวกองค์สุดท้าย เมื่อถึงธรรมชั้นนี้แล้วไม่ถามกันเป็น สนฺทิกฺขุญฺโถ เต็มภูมิด้วยกัน

นี่ละธรรมที่ท่านตะเกียกตะกายมา ได้รับความทุกข์ความลำบากมากน้อยเพียงใด บิกบั้นมาอย่างนั้น ๆ พอถึงขั้นนั้นแล้วที่นี้หายกังวลว่าอย่างนั้นก็ได้ นะ หมด หมดตั้งกับตั้ง กัลปอนันตกาล เรียกว่า เทียง นี่อำนาจแห่งความตะเกียกตะกายได้รับความทุกข์ความลำบากขนาดไหนก็ตาม เมื่อถึงนั้นแล้วเพราะเหตุแห่งการบำเพ็ญของเรา นี้ เราสมหวัง ถ้าไม่บิกไม่บั้นไม่ทำเลย มันก็คลุกเคล้าไปด้วยความสุขความทุกข์ ฟาดลงนรกอเวจี เหมือนชั้นบันไดลงบันไดอยู่ตลอดมาอย่างนี้ละ ชั้นสวรรค์ชั้นพรหม ลงนรก อเวจี เหมือนคนขึ้นบันไดลงบันได สัตว์โลกเป็นอย่างนั้น เว้นตั้งแต่สุทธาวาส ๕ ชั้น

สุทธาวาส ๕ ชั้นนี้เป็นที่อยู่ของพระอนาคามี คือ อวิหา อตฺปปา สุตฺตสา สุตฺตสี ออกนิชฺฐา ในสุทธาวาส ๕ ชั้นนี้เป็นที่อยู่ของพระอนาคามี พอบรรลุนิพพานแล้วเข้าขั้นนี้ อยู่ในภูมินี้ แล้วจะก้าวขึ้นเรื่อย ไม่มีคำว่าถอยลงมาจากเกิดอีกไม่มี นี่พระอนาคามี ท่านจะหมუნไปเรื่อยเป็นพัก ๆ พัก อวิหา อตฺปปา จิตฺตภูมิจิตฺตัตโนมิตติ พอถึงขั้นอนาคามีแล้ว จิตนี้จะหมუნตัวไปเอง ชักกับเร็วขึ้นอยู่กับเจ้าของผู้เร่ง ถ้ามีชีวิตอยู่สำเร็จพระอนาคามีแล้ว เร่งความเพียรมันก็เร็วขึ้น ๆ พอสำเร็จพระอนาคามีอย่างนี้นะ ยังจะก้าวขึ้นขั้นนั้น ๆ ตามภูมิ

ของอนาคามีถึงขั้นแก่กล้าตายไปเสียนี้ มันก็ค่อยหมุนไปอย่างนั้นละ ไปโดยอัตโนมัติ อยู่อย่างนั้น แต่ไม่เร็วเหมือนมีเจ้าของเร่ง

เจ้าของเร่งคือว่าสำเร็จพระอนาคามีแล้วนั้น เจ้าของยังมีชีวิตอยู่ท่านก็เร่งความ เพียรของท่านเร็วขึ้น ๆ อาจถึงอรหัตถภูมิ อรหัตผลในชาตินั้นเลย แต่ถ้าหากว่าเป็นไปเอง คือ พอสำเร็จพระอนาคามีแล้วตายไปเสีย ร่างนี้ตายไปแล้วเหลือแต่จิต จิตนี้จะค่อยหมุน ตัวไปเองเป็นอัตโนมัติ แต่ไปตามหลักธรรมชาติของตัวเองไม่มีใครเร่ง ก็ถึงได้เหมือนกัน ๕ ชั้นนี้ไม่ลง นอกจากนั้นชั้นลง ๆ ตลอดเวลาจนกว่าจะสามารถแล้วผ่านได้เลย จำเอานะ จิงว่าสวรรค์ชั้นพรหมกับนรกอเวจีนี้ เหมือนชั้นบันไดลงบันได..สัตว์โลกทั้งหลาย หมุนไป เวียนมาอยู่อย่างนั้น อยู่ในวงจักรวิฏจักรนี้ ไม่ให้ออกจากนี้ได้นะ แต่ธรรมหนักเข้า ๆ แหวกออกได้ อย่างพระโสดาอีก ๗ ชาตเป็นอย่างช้า ๓ ชาต เป็นย่านกลาง ๑ ชาตที่สุด ท้ายไปเลย นี่เรียกว่ากระแสของธรรม คำว่ากระแส โสตะ ๆ คือกระแสแห่งพระนิพพาน คือกระแสแห่งความพ้นทุกข์พาดพิงถึงแล้ว แน่นอนแล้ว จับสายทางได้แล้วไม่เป็นอื่น จะ พุ่งถึงจุด ความหมายว่าอย่างนั้น พระโสดา สกิทาคา อนาคา อรหันต์ขึ้นเลยเรื่อย ๆ

นี่ละธรรมท่านสอนเพื่อขึ้นอย่างนี้ทั้งนั้น ท่านไม่สอนให้ลากลงเหมือนกิเลส กิเลสนี้ ลากลง ๆ โดยลำดับ ส่วนธรรมมีแต่จุดขึ้น ๆ พวกนี้ตั้งใจจุดสำหรับพยายามบำเพ็ญนะ จิตนี้ ไม่ตาย ไม่เคยมีตาย ถึงนิพพานก็เป็นอมตะไปแล้ว อมตะที่เที่ยงไม่มีเอนเอียง ไม่มีกฎ อนิจจัง ทุกข์ อนตตา เข้าไปเกี่ยวข้องเลย คืออมตมหานิพพาน ส่วนจิตคนมีกิเลสก็ไม่ ตายเหมือนกัน แต่สิ่งที่หมุนตัวอยู่ในจิตดวงนั้นมันมี หมุนพลิกนั้นพลิกนี้ ไม่ตายแต่ดินอยู่ อย่างนั้น ไม่ตายแต่ดินอยู่ ใครจะอยากดินล่ะ ดินด้วยความทุกข์ความทรมาน ไม่ตายแต่ ดิน อันหนึ่งไม่ตายไม่ดิน แน่มันต่างกันนะ บรมสุขยังเสริมเข้าไปอีก อมตมหานิพพานไม่ ตายไม่ดินเป็นบรมสุขด้วย อันหนึ่งไม่ตายแต่ดินอยู่ตลอด เอ้า พิจารณาให้ดี จิตดวงนี้ไม่ ตายเหมือนกัน แต่จิตของคนมีกิเลสนี้ดินตลอด แต่จิตของผู้สิ้นกิเลสแล้วไม่ดิน พ้นฝั่งไป เลย

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าสอนโลกโกหกโลกเหวอ นี่ละธรรมเป็นคู่โลกคู่สงสาร พระ พุทธเจ้าตรัสรู้จะตรัสรู้ธรรมอันเดียวกัน ธรรมสอนโลกก็สอนแบบเดียวกัน กิเลสก็เป็นแบบ เดียวกัน แก้กิเลสอย่างเดียวกัน ให้พยายามนะพวกเรา ถ้าไม่พยายามไม่ได้ สุกเอาเผากิน อยู่เป็นสุขวันหนึ่ง ๆ ประเดี๋ยวประด๋าวแค่นี้ก็เอา ความทุกข์ที่จะมาตั้งกัปปตั้งกัลป์มันไม่ได้ คิดนี่ซิ เอาความสุขแค่นี้บนหมอนครอก ๆ เอาละเราสบายวันนี้ บทเวลามันจะไปจมใน นรกมันไม่เห็นคิด พวกนี้พวกสบายทั้งนั้นแหละ ไปดูซิหมอน ไปต้องถือเข็มไปด้วยหรือ

หามจักรไปด้วย คนนั้นหมอนแตก คนนี้เสื้อผ้า ต้องเอาจักรไปเย็บเอาเข็มไปเย็บทั้งเสื้อทั้งหมอน นี่พวกสุขเอาเผากิน เห็นแก่เสื้อแก่หมอนยิ่งกว่าเห็นแก่ความพ้นทุกข์ ดังพระพุทธเจ้าและสาวกท่าน

ท่านผู้เหล่านี้ท่านคิดการณ์ไกล ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนเอามาทบทวนกันดู เรื่องความทุกข์นี้กับความทุกข์ทำความพากเพียรเพื่อหลุดพ้น กับความทุกข์ที่จะจมอยู่ในโลกนี้ อันไหนมีน้ำหนักกว่ากัน ดีกว่ากัน เมื่อความทุกข์เพราะการสู้กิเลสเพื่อเอาความสุขขึ้นมาครอง อันนี้ดีกว่า ถึงจะทุกข์ก็ยอมรับ นั่น ต้องแยกกันอย่างนั้น มันก็ผ่านได้คนเรานะ

ให้อุตส่าห์พยายามกันนะ จิตดวงนี้แน่เลย คำว่าตายไม่มี ตามเข้าไปจนถึงที่มันไม่ต้องไปถามใครเลยจิตดวงนี้ เมื่อเวลาตามเข้าไปถึงที่ถึงตัวจิตจริง ๆ แล้วจะติดแน่นกันไปเลย สติปัญญากับจิตติดแน่นกันไป รักษากันไปชำระกันไป พอจับจิตได้แล้วตาม ไม่ปล่อยจิต เปิดให้จิตเดิน ๆ ปิดออกอะไรเป็นข้าศึกต่อจิต อะไรที่เป็นสิ่งมัวหมองต่อจิต ปิดออก ๆ ๆ ถึงขั้นบริสุทธิ์หลุดปิ้งเลย นี่ละจิต แล้วหลุดไปแล้วตายที่ไหนไม่มี เวลาไปจมลงในนรกมันก็ติดก็ตั้งอยู่ในนรก ให้ฉิบหายไม่ฉิบหาย มันก็ติดก็ตั้งอยู่อย่างนั้น มันไม่ตาย แต่มันติดมันตั้ง จำเอานะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com